

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Tak for de meget vigtige ordførerindlæg, også fordi de jo peger på behovet for en dybere diskussion på en række centrale områder.

Jeg vil gerne indlede med at understrege, at jeg er meget, meget parat til at indgå i en dialog med Erhvervsudvalget om de synspunkter, der især har påkaldt sig opmærksomhed, og de mange spørgsmål og tilkendegivelser af meget markant art.

Det er fuldstændig korrekt, som fru Pia Larsen gør opmærksom på, at der er et justitsministerielt lovforslag til behandling i Retsudvalget, et lovforslag, som jo i stort omfang også vedrører de spørgsmål om personoplysninger, der har været diskuteret i dag. Og det er selvfølgelig vigtigt, at der er sammenhæng mellem det, der foregår i den finansielle lovgivning, og det, der foregår i Justitsministeriets lovgivning. Det fremgår også af lovforslagene, at ministeriet og ministeren og regeringen er opmærksomme på de sammenhænge.

Nu vil jeg så prøve at kommentere nogle af de centrale spørgsmål, der er rejst.

Sådan som samtykkesystemet fungerer i dag, er beskrevet i lovforslagene. F.eks. er der blevet gjort oplysninger over, at der ikke er præcise formkrav; der er udtrykt betænkelighed ved det, og nogle har taget direkte afstand fra det.

De regler, der gælder i dag, er nøjagtig de regler for samtykke, som er beskrevet i bemærkningerne i lovforslagene, så ordførerne må være opmærksomme på, at den problemstilling, der rejses, hvis man eksplicit vil have særlige formkrav, måske så også skal ses i relation til Justitsministeriets lovforslag om personoplysninger.

Det andet spørgsmål, der er rejst af den karakter, er spørgsmålet om adgang uden retskendelse.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at Finanstilsynets arbejde jo bygger på, at man kommer uanmeldt, når man gerne vil føre tilsyn med bankerne og de finansielle institutter. Sådan har det været hele tiden, og der er lagt op til, at sådan fortsætter det. Man kan sige, at det var naivt af ministeren at præcisere, at sådan er det, i de lovforslag, der er lagt frem her.

Hvis der nu skal være retskendelser, hver gang Finanstilsynet skal ud og besøge en bank, så belaster vi altså retsmediet temmelig meget. Der skal hentes i størrelsesordenen 50 retskendelser om året, men det kan vi selvfølgelig belyse. Men det er altså nyt i Finanstilsynets regi

at skulle have retskendelser for at møde op i Skørping Bank, hvis der ellers er en bank, der hedder sådan.

Så er der rejst spørgsmål om ejerskab.

I dag er det sådan, at ingen finansielle virksomheder må have bestemmende indflydelse i nogen form for virksomhed ud over deres egen finansielle virksomhed eller andre finansielle virksomheder.

To finansielle virksomheder må i dag gerne have bestemmende indflydelse i en skotøjsfabrik, to forsikringsselskaber eller en bank og et forsikringsselskab, men i dag må to banker ikke have bestemmende indflydelse i skotøjsfabrikken.

Man kan spørge, om det er en skelnen, vi stadig væk skal fastholde. Jeg vil meget gerne indrømme, at det ikke er et kardinalpunkt for mig. Det er nærmest et forsøg på at skabe lighed, om man så må sige, men det kan man da bestemt diskutere.

Men situationen er altså således i dag, at to finansielle virksomheder tilsammen kan have bestemmende indflydelse. Det, der præciseres i loven, er, at man ikke kan have, at to finansielle institutter eller virksomheder inden for samme koncern kan have bestemmende indflydelse tilsammen. Men vi må selvfølgelig udrede, så det er fuldstændig klart for udvalget, hvad det her drejer sig om, og hvad det er, man skal forholde sig til.

Så har jeg forstået, at der i Folketinget i virkeligheden er stor og politisk bred opbakning til, at det er meget vigtigt at understrege, at det er det enkelte instituts ledelses ansvar at overholde alle lovgivningens regler. Det er ikke et ansvar, som skal kunne forfladiges ved at pålægge Finanstilsynet et særligt ansvar i den sammenhæng. Herom er der ingen uenighed. Jeg er fuldstændig enig, regeringen er fuldstændig enig i de synspunkter.

Baggrunden for lovforslagene er, at der er sket en koncernudvikling i den finansielle sektor. Hr. Frank Aaen havde jo en ualmindelig klar ideologisk beskrivelse af, hvad det her handler om. Og jeg er fuldstændig enig i, at der er sket en udvikling – fru Kirsten Jacobsen var inde på det samme – som gør, at selv Erhvervsudvalget i årenes løb har beskæftiget sig meget med den koncernudvikling i sit underudvalg, i debatter osv.

På den baggrund nedsatte regeringen det udvalg, der er kaldt år 2000-udvalget, også under indtryk af den internationale udvikling, der